

Sygn. akt I CSK 134/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa G. N.

przeciwko B. B.

o uznanie czynności za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 września 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (jeden tysiąc
osiemset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na potrzebie wykładni art. 59 k.c., występowaniu zagadnienia prawnego związanego z możliwością zastosowania wskazanego przepisu do jednostronnej czynności prawnej pozwanego polegającej na ustanowieniu odrębnej własności lokalu oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wobec naruszenia art. 59 k.c.

Całokształt rozważań zawartych w skardze kasacyjnej wskazuje, że skarżąca zmierza do podważenia poglądu sądów *meriti*, iż art. 59 k.c. nie obejmuje swoją treścią jednostronnej czynności prawnej pozwanego polegającej na ustanowieniu - na podstawie ustawy o własności lokali - odrębnej własności lokalu w wyniku jednostronnej czynności prawnej właściciela (art. 10 ustawy). Cel ten nie może być jednak przez skarżącą osiągnięty. Niewątpliwie bowiem już sama treść art. 59 k.c. wskazuje, że ma on zastosowanie tylko do umów, które czynią niemożliwym zadośćuczynienie roszczeniu osoby trzeciej. Trafnie więc Sąd Apelacyjny nie uznał, że czynnością taką może być również jednostronna czynność prawna pozwanego. Poza tym, i to uszło uwadze skarżącej, Sąd Apelacyjny trafnie podkreślił, że wyodrębnienie przez pozwanego lokalu nie tylko nie uczyniło niemożliwym zadośćuczynienie roszczeniu powódki, lecz stanowiło wyraz realizacji tego roszczenia. Powódce przysługiwało bowiem roszczenie o przeniesienie na nią własności lokalu, który powinien być w pierwszej kolejności prawnie wyodrębniony. Wyodrębnienie takie stanowiło więc niezbędny element uczynienia zadość roszczeniu powódki.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aw

jw